

1971 OKT 28

244

KÉRDÉSEK VÍZÜGYBEN (I.)

A sok is kevés

Rekordok éve ♦ Most is magas a fogyasztás

Az emeleten lakó pestiek közül sokan hiába nyitották ki nyáron a csapot: nem folyt a víz. S most, ősszel, sem sokkal kedvezőbb a helyzet. Alacsony a Duna, s estére a víztárolók, kutak alján alig marad valami. A pestiek mindennapi ivóvizéről *Hajdú Györggyel*, a Fővárosi Vízművek igazgatójával beszélgettünk.

— Ebben az évben az időjárás ismét meleg és csapadékszegény volt — kezdte az igazgató. — Tapasztalataink szerint öt-tíz éves periódusokban csupán két-három a csapadékos év, s utána következik a „hét szűk esztendő”. Úgy látszik, a tavalyi és a tavalyelőtti hűvös, csapadékos nyár után az idén beköszöntött a száraz, meleg periódus. Ez jelentkezett a főváros vízfogyasztásában. Az idén először léptük túl a 900 ezer köbméteres napi víztermelést, s mindjárt húsz alkalommal. Augusztus 3-án volt a rekordfogyasztás, amikor a pestiek — lakók, üzemek, gyárak — 944 ezer köbméter vizet fogyasztot-
bak.

Nagyobb nyomás

— A magas fogyasztás októberben is tart. A hónap első húsz napjában több mint egymillió köbméterrel, tehát átlag napi 55 ezer köbméterrel több víz fogyott, mint tavaly ilyenkor.

— Milyen műszaki intézkedésekkel lehetett elérni, hogy a főváros ne maradjon ivóvíz nélkül?

— A nyáron kockázatvállalásra volt szükség. A fő telepünkön a megengedett nyomás hat és fél légkörös, s ezt a nyári napokban sokszor túlléptük, azért, hogy több vizet tudjunk átpréselni a csövekben. Ez az előregedett hálozatunkra már veszélyes, de a vízhiány csökkentése érdekében vállalnunk kellett a kockázatot. Műszaki gondjainkat növelte, hogy nem a terv szerint épülnek az új medencék: a múlt év vége helyett csak idén decemberben lesznek készen. A két új medence 30 ezer köbméter víz tárolására al-

kalmas, elsősorban a Kőbányán és a Rákosokon lakók helyzetét könnyítik.

Öt évre kétmilliárd

— A következő években milyen elképzelések szolgálgják a vízellátás javítását?

— A vállalat távlati fejlesztési tervei készen állnak, csak anyagi lehetőségeink nem mindig elegendőek ahhoz, hogy ezeket megvalósítsuk. Ebben az öt éves tervben 2,2 milliárd forintot költünk a fővárosi vízellátás javítására. Ebből részben rekonstrukciós, részben fejlesztési elképzeléseinket valósítjuk meg. Öszintén szólva ez a hatalmas összeg sem oldja meg teljesen a gondjainkat, annak ellenére, hogy a duplája annak, amit az előző öt éves tervben ilyen célokra fordítottunk.

— Az új négyes főnyomóvezeték építési költsége például félmilliárd forint. Ez a vezeték a Duna pesti rakpartjától a Szabadság és a Petőfi-hídon keresztül táplálja majd az ugyan-csak megépítendő új gellérthegyi víztárolót, amelynek értéke a hozzátartozó gépházzal, berendezésekkel együtt 300 millió forint. Ezekhez képest nem nagy az az összeg, amelyet kutak

építésére költünk: kétszázmillió forint. A beruházások elkészültével 1975-re a nyári víztermelés megközelíti majd a napi 1 millió 200 ezer köbmétert. Számításaink szerint ez akkor már nem lesz elegendő.

Kevesebb fehér folt

— Nemcsak a víz kevés. Szegényes a főváros csőhálózata is. Mit tesznek a fehér foltok felszámolásáért?

— Sajnos, elég bőven akadnak még fehér foltok. Például majd hogy nem ötvenezer lakosú XVII. kerületben csak az itt élők fele kap egészséges, vezetékes ivóvizet. A többiek jó része utcai közkutakról cipel a vizet. Legutóbbi felméréseink szerint a budapesti lakások 82 százalékában van bevezetve a víz. A hiányzó 18 százalék pedig 360 ezer embert jelent. Ezeknek egy része folyosókról, udvarról vagy utcáról, másik része pedig még mindig ásott kutakból szerzi be a vizet. Ebben az öt éves tervben tehát szeretnénk pótolni a peremkerületek lemaradását. Például az említett XVII. kerületben az idén több mint húsz kilométer új vezeték fektetünk le.

Horváth István